

453**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 30 kwietnia 2002 r.

w sprawie szczególnego trybu postępowania przy przechowywaniu i sprzedaży zajętych broni, amunicji, materiałów wybuchowych i innych przedmiotów, na których posiadanie jest wymagane zezwolenie.

Na podstawie art. 109 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 114, poz. 1193, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 76, poz. 809, Nr 98, poz. 1068, Nr 123, poz. 1353 i Nr 125, poz. 1368 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ruchomości — rozumie się przez to broń lub amunicję, o której mowa w przepisach o broni i amunicji, lub materiały wybuchowe, o których mowa w przepisach dotyczących obrotu materiałami wybuchowymi,
- 2) jednostce deponującej — rozumie się przez to organ administracji publicznej lub inny podmiot posiadający magazyn broni w rozumieniu odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Zajęte w postępowaniu egzekucyjnym ruchomości mogą być sprzedane jedynie za pośrednictwem przedsiębiorcy uprawnionego do obrotu nimi.

2. Zajęte ruchomości pozostawia się do czasu sprzedaży pod dozorem zobowiązanego uprawnione-

go do ich posiadania. Jeżeli pozostawienie ruchomości pod dozorem zobowiązanego nie jest możliwe, organ egzekucyjny występuje do najbliższej jednostki deponującej o niezwłoczne przyjęcie ich do depozytu oraz doręcza jej protokół zajęcia ruchomości.

3. Przy przechowywaniu ruchomości w jednostce deponującej mają odpowiednie zastosowanie przepisy w sprawie szczegółowych zasad deponowania broni i amunicji oraz stawek odpłatności za przechowywanie broni i amunicji w depozycje Policji lub organu celnego.

4. Jeżeli jednostka deponująca odmawia przyjęcia do depozytu zajętych ruchomości, organ egzekucyjny odstępuje od egzekucji z tych ruchomości.

§ 3. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio przy przechowywaniu i sprzedaży innych przedmiotów, na których posiadanie jest wymagane zezwolenie. Przedmioty te oddaje się pod dozór i sprzedaje w porozumieniu z organami, które wydają zezwolenie na ich posiadanie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *M. Belka*

454**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 30 kwietnia 2002 r.

w sprawie trybu zawiadamiania przez bank o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Na podstawie art. 86a § 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 114, poz. 1193, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 76, poz. 809, Nr 98, poz. 1068, Nr 123, poz. 1353 i Nr 125, poz. 1368 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Niezwłocznie po otrzymaniu od organu egzekucyjnego zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego, bank lub jego oddział prowa-

dzący rachunek bankowy przekazuje innym oddziałom banku, innym bankom, placówkom pocztowym i innym podmiotom uprawnionym do dokonywania wypłat z zajętego rachunku bankowego zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego, zwane dalej „zawiadomieniem”.

2. Zawiadomienie zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie zajętego rachunku bankowego w sposób niezbędny do jego identyfikacji,
- 2) oznaczenie organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia rachunku bankowego, oraz numer sprawy egzekucyjnej,